

XXX
 X
 X
 X   O R D E   D E R   V E R D R A A G Z A M E N
 X
 X
 X   De volheid van het Goddelijke kan in wezen niet vanuit één
 X   punt benaderd worden.
 X
 XX

Dinsdag 25 november 1986

Goede avond, vrienden.

Mag ik er nog eens op wijzen, dat er absolute stilte in acht genomen moet worden, terwijl het medium in trance gaat? Anders kost het ons erg veel moeite eventuele schade aan het medium te herstellen.

Het onderwerp, wat u uitgekozen hebt, is erg moeilijk. In feite is het alogisch. Het Goddelijke omvat alle dingen. Elk punt kan zijn relatie met het Goddelijke beleven. Maar je kunt niet het totaal van het Goddelijke vanuit één punt benaderen. Elk deel van de cosmos is op zichzelf een weg tot de totaliteit. U zult begrijpen, dat wij om velerlei redenen tegen een dogmatische reeks van stellingen zijn. Er zijn mensen die zeggen, dat zij het christendom hebben, de ware leer. Al de andere zijn arme heidenen. Wij zeggen dat u één weg hebt gekozen, maar er zijn vele andere wegen. En dan komt men onmiddellijk aandragen met wat Jezus gezegd heeft: ik ben de weg en de waarheid en niemand komt tot de waarheid dan door mij. Dan zeggen wij dat de weg nog niet het geloof is. Dat is de Christus. Christus is als het ware de uitdrukking van de mens geworden. Goddelijke liefde. En daar waar men de liefde van God kent, is de weg. De liefde is de weg, die voert tot elke beleving en tot elke openbaring. Dan zijn er mensen, die zeggen dat zij nog wel geloven willen, maar dat dat mogelijk is via verschillende godsdiensten. Dan halen zij er andere systemen bij, anthroposofie, theosofie, de rozenkruizers of nog andere sectarische groeperingen. Maar dacht u nu werkelijk dat de Indianen, die daar dus gewoon een stukje van een cactus-vijg eten, waar een bepaald gif inzit, dat zij in die beleving ook niet met de totaliteit in aanraking komen? Dan zegt men dakan niet. Je kunt niet met een totaliteit in aanraking komen door het gebruik van verdovende middelen. Natuurlijk ook weer een leuke bewering. Maar is het soms geen vorm van zelfverdoving, wanneer je niet eet en heel weinig drinkt en in afzondering vertoeft? Het is gewoon een andere manier om je zenuwen uit te putten en allerlei spanningen in jezelf op te wekken. Zelfs degenen, die een boetegebed doet in een kerk of die lang in een kruishouding op zijn knieën ligt, die is bezig met een vermoeingsproces. Met het opwekken van niet normale gespannenheden in zijn zenuwstelsel en gelijktijdig een zekere concentratie in zijn denken.

Dat kun je niet zonder meer afwijzen. Je kunt denken, dat wat mogelijk is voor zo'n Indianenstam, is niet mogelijk voor een mens, die leeft in een stads samenleving of in een zo'n dicht bevolkt land als bijvoorbeeld Nederland. Daar zijn allerlei factoren, die daar een rol bij spelen en één ervan is de afgeslotenheid, de eenzijdige gemeenschap en die dingen vind je hier niet. Dan past het hier dus niet. Maar waarom zou het voor die ander op zijn manier niet ook een weg zijn tot God. Op grond van dit

alles heeft de Orde steeds weer geprobeerd elk dogmatisch denken te ondergraven. Men zegt van ons dat wij sterk dualistisch zijn ingesteld. Dat is tot op zekere hoogte waar. We zeggen ja, het is waar, maar het zou zó ook nog kunnen zijn. Want elke mens moet zijn eigen weg kiezen. En zonder die eigen weg is er maar heel weinig kans dat je zelfs maar contact met God bereikt.

De manier waarop je "wat bereiken" vertaalt is ook weer sterk afhankelijk van je eigen gedachtenwereld. Wanneer een herdersmeisje in een wat vrome trance komt te verkeren, dan ziet ze de Heilige Maagd voor zich. Die zegt haar bepaalde dingen en die blijken nog uit te komen ook. Maar was het nu de Heilige Maagd, die ze heeft gezien? Het is wel opvallend, dat op een paar kilometer afstand een kerk ligt waarin nog steeds een geschilderd houten beeld aanwezig is, dat er precies zó uitzag. Je kunt dan niet zeggen wát zij gezien heeft, nee, zij heeft iets gezien, iets beleefd. Zij heeft het vertaald in haar eigen tijd. Wanneer een mysticus zegt dat Jezus hem verschenen is en dat er vanuit zijn wonden stralen kwamen, die zijn handen en voeten doorboord hebben, dan heeft hij inderdaad iets beleefd, maar wát? Datgene, wat hij heeft beleefd is datgene waaraan hij denkt en het beeld is het meest belangrijke, het hoogste wat hij denken kan. En dan ga je dat zo vertalen. Wanneer een ander boerenmeisje stemmen hoort, die haar vertellen dat zij de koning op zijn troon moet zetten, dan maakt zij dezelfde fout, die Franciscus van Assisio heeft gemaakt die hoorde zeggen, dat hij de kerk van God moest opbouwen. Bij de eerste kerk die hij vervallen vond is hij aan het metselen gegaan en dat andere boerenmeisje werd Jeanne d'Arc. Die heeft oorlogen gevoerd en zij heeft haar stemmen nooit verloochend. Zij heeft stemmen gehoord. Maar waren dat nu stemmen van engelen, zoals zij zegt? Voor haar was dat zo, maar was dat waar?

Mystiek is een vorm van losraken van jezelf. Je komt in een toestand waarin je eigenlijk niet meer aan jezelf denkt. Wat overblijft is deel zijn van iets groters en het ervaren ervan. Meer is er niet. Maar als je terug komt, dan heb je allerlei gevoelens. Van kracht misschien, of van enorme vreugde en je probeert dat voor jezelf te vertalen. En dan doe je dat in de termen, waarin je gewend bent om het bovennatuurlijke, het para-normale, te benaderen. Voor de één zijn het dan zijn voorouders, voor de ander is het Godzelf geweest, een engel of misschien een heilige.

Het is duidelijk, dat wij dergelijke belevenissen van mystiek zeer hoog aanslaan. Want een mystieke beleving is het vinden van contact met de Kosmos, met de totaliteit, met God zo u wilt. Maar moeten wij dan gelijktijdig zeggen, omdat één mens dit bereikt heeft, dat ieder mens langs deze weg tot die bereiking komen kan? De beleving is waardevol. De weg die gevolgd wordt is sterk afhankelijk van de persoon zelf, van de situatie waarin hij verkeert en van zijn eigen denkbeelden. Daarom zijn we ook nooit tegen een Godsdienst. Wél gaan we uit van het standpunt, dat zij in vele gevallen niet veel meer is dan een kruk, waarop men steunt omdat men met zichzelf toch geen weg weet. Wij zijn wel tegen de instelling, de kerken zo u wilt. Wij zijn tegen leraren, of het nu pasen zijn of mijnentwege goeroes of mahatma's of iets anders. Die zeggen, dat zij u de waarheid brengen en dat je hen moet aanvaarden en verder niets. Wij menen dat dit gevoerd heeft tot zodanige misbruiken, tot zodanig streven naar macht onder het mom van allerlei geestelijke bemoeienissen, dat het voor de mensheid een grote rem is voor de mogelijkheid om zich te ontplooien. Iedere groep heeft zijn eigen rite en daar hebben wij niets op tegen. Wij hebben ook onze eigen rite, dat is bijvoorbeeld de Ster-avond. Die wordt nu wel niet meer in de stof ge-

houden, maar desalniettemin zullen we gebruik maken van de krachtvelden, die in de buurt zijn, de omstandigheden waaruit we het gunstigste ogenblik kunnen kiezen en dat zal zijn op 16 december 's avonds om ongeveer half elf in de avond. Waarom doen we dat? Omdat we denken, dat er misschien iets mee veranderd? Nee, daarom niet. Omdat wij ons betrokken zijn bij al het andere willen uitdrukken. Omdat wij niet anderen willen dwingen onze weg te gaan of dat we in hen iets willen wakker roepen, wat in òns bestaat, wat in òns leeft. Dat is iets dat laakbaar moet worden geacht. Dus wanneer u deze zinsnede citeert, dan voert zij mij onwillekeurig tot het Paulinistische en voor ons verwerpelijke dwingt ze om in te gaan. We zeggen, dat je alleen vrijelijk tot God kunt komen. Een mystieke beleving is niet iets wat je gegeven wordt door anderen, iets wat je volgens een wet kan worden opgelegd. Het is een spontaan gebeuren, dat in of vanuit jezelf plaats vindt en waarvan alle waarden mee door jezelf bepaald worden.

En dan zeggen wij nooit dat je iets moet geloven. Iemand zegt bijvoorbeeld dat deze tafel pikzwart is. Zegt een ander dat die tafel rood is dan ben je een ketter. Een ander is misschien kleurenblind en zegt dat de tafel grijs is. Hij is pikzwart, je moet dat geloven, anders kom je in de hel. Eén van de meest bekende grapjes op dat gebied is dat van het jonge echtpaar dat op weg naar het kerkelijk huwelijk overleed. Waarop Petrus hen beide in de afdeling voor ongehuwden wenste te sturen. Dat zag de Heer Jezus en zei dat daarvoor toch wel een oplossing te vinden was. Als Petrus maar even een pastoor haalde en ze trouwde dan kunnen ze rustig verder leven in de zaligheid, die ze toch verdienen. Waarop Petrus zei: "Ja Heer, let U dan even op de poort, dan zal ik de duivel vragen of hij er één te leen heeft."

Een grapje misschien, maar komt het niet heel dicht ergens bij de waarheid? Op het ogenblik, dat je het leven van een ander wilt gaan dirigeren wat zijn geestelijk en mystieke vermogen en beleven betreft ben je ook een soort priestertje aan het worden. Stel je je dan ook niet tussen de werkelijkheid van die mens en die mens zelf? Er zijn dingen, die je niet kunt bewijzen. Niemand kan bewijzen, dat er een God bestaat, hoe vreemd het u ook moge klinken. God is, ongeacht alle redeneringen, niet eens redelijk aanneembaar te maken. Behalve vanuit ons gevoelsleven en onze instincten. Ik geloof in God. Wij van de Orde geloven in een God. Wij geloven in één scheppende Kracht, die àlle dingen behelst die bestaan en kunnen bestaan. Eén Groot Wezen, dat gelijktijdig onze grote Werkelijkheid is. Waaruit alle deelwerkelijkheden, die wij achtereenvolgens beleven, voortkomen. Wij geloven dat de band tussen het schepsel en de Schepper er één is van wederkerigheid. Wanneer de mens met zijn gehele wezen zijn Schepper aanvaardt, dan aanvaardt de Schepper ook met z zijn gehele wezen die mens.

Dat betekent dat voor die mens de wereld verandert, niet de uiterlijke wereld, maar de betekenis van die wereld. Wat daaruit voortvloeit, is zó persoonlijk, dat het niet verder weer te geven is. Wij geloven dat de werkelijke aanvaarding, de liefde voor God, inhoudt dat je op een gegeven ogenblik ophoudt om aan jezelf te denken. Zolang je nog denkt "ik" dan stel je jezelf als een antithese tegenover al het andere. Op het ogenblik dat je vergeet te zeggen ik dan leer je nog te ervaren, te zijn. Dan kan die eenheid tot je doordringen, die je anders door je eigen gedachten van je afwerpt. Dan moet je toch wel zeggen in zo'n geval, dat God zó groot is dat hij niet slechts vanuit een enkel punt bereikbaar is. Dan moeten we toch zeggen dat de werkelijkheid zó alomvattend is, dat niet vanuit één punt de illusie van beperktheid doorbroken kan worden. Dàt is datgene, waaruit wij altijd weer mee bezig

zijn geweest. Vanaf het begin van ons werken in deze reeks, waar we meer reeksen hadden in het land. Zo zijn we steeds bezig geweest om de mensen ertoe te brengen de veelzijdigheid der dingen te beseffen. Wanneer je een medaille hebt en je graveert daarop een menselijke God, dan moet er aan de andere kant een menselijke duivel tegenover staan. Maar de werkelijkheid is niet de afbeelding, het is de medaille. De zijden zijn delen van één en hetzelfde en als wij naar één kant kijken, kunnen we nooit be-grijpen, wat het geheel is of betekent. Dat was onze taak. We hebben gezegd, wat verwaand misschien, dat we overkoepelend willen werken. Niet in de zin van wij zijn de waarheid en al het andere past bij ons, maar in de zin van: de waarheid omvat ons allen.

Ieder dient dit te beseffen, van welk standpunt u ook uitgaat, welke weg hij ook tot zijn eigene heeft verklaard. De moeilijkheid van het leven is altijd weer, als onze innerlijke wereld zo sterk afwijkt van de wereld om ons heen. Dat is heus niet alleen zo voor de wereld van de menselijke stof. Het komt in vele geestelijke werelden ook voor en eerst wanneer de vormen en de kleuren langzaam maar zeker verbleken, wanneer de klanken ophouden te klinken dan ontstaat een soort eenheid, die voor degeen die haar niet betreden heeft, onvoorstelbaar is. Het witte licht, dat alle dingen omvat en dat toch gelijktijdig alleen zichzelf is. Dat is alles deel van God.

Als u op de wereld leeft dan kunt u zich het hele leven lang bezig houden met het bestaan na de dood. Maar dat zal u niet verder helpen als u niet hebt geleefd. Het is niet wat u denkt aan kosmische liefde in u-zelf te bezitten en uit te stralen, het is vooral ook datgene wat u voor uw naaste hebt gedaan. Misschien zonder er verder bij na te denken, gewoon geholpen, gewoon blij gemaakt. Die dingen zijn op aarde de weer-spiegeling van een innerlijk gebeuren. Daardoor wordt je rijp voor het innerlijk gebeuren, zij het op aarde, zij het erna.

Het is duidelijk dacht ik uit dit alles, dat de Orde niet de pretentie heeft beter te zijn dan iets anders. Zij wil alleen minder eenzijdig zijn dan het andere. Het is één van de redenen waarom wij zo goed spreken over stoffelijke gebeurtenissen, over zaken als politiek en wat dies meer zij over economie, over spanningen in de wereld, over wetenschappen, maar ook over mystiek, over de werelden van de geest en over innerlijke belevingen. Je kunt die dingen niet van elkaar scheiden. Je kunt niet zeggen dat politiek niets voor jou is. Je zit in een wereld waarin ze werkt en als je ze niet begrijpt, begrijp je je wereld niet. Maar als je je wereld niet begrijpt, hoe kun je dan komen tot een begrip van jezelf.

Onwetendheid kan soms gunstig zijn, maar dan is het een onwetendheid die alles aanvaardt. Die alles op zijn eigen manier verwerkt. Het is een kinderlijk beleven, waarbij alleen het ogenblik belangrijk is, maar gelijktijdig dit ogenblik in zijn volheid dan ook voortdurend wordt doorproefd. Toen de kinderen tot Jezus kwamen en men ze weg wilde jagen zei hij voorwaar zeg ik u, zo gij niet wordt als dezen, zult gij niet ingaan in het koninkrijk. Hij bedoelde niet te zeggen, dat de mensen dom moesten worden of alles vergeten. Hij bedoelde te zeggen, dat je moet leren leven zoals deze kleinen. Elke dag opnieuw, steeds weer met je dromen en je fantasiën desnoods. Maar intens leven, steeds bezig zijn. Niet maar bespiegelen wachten op dat wat komen zal. Een Messias, die alles in orde zal maken. Dat proberen wij dan de mensen te zeggen, En wij vinden het heel natuurlijk om te spreken over economie over film, over de betekenis van tele communicatie, dat hoort bij uw

wereld. Als u de dingen begrijpt en begrijpt wat hun invloed op u is, dan wordt u vrij. Wij willen u niet ketenen, wij willen u vrij zien. Maar die vrijheid is iets, wat uit uzelf geboren moet worden, niet uit een ander. Maar ik denk, dat daar de grote moeilijkheid ligt. Mensen zijn geneigd om in een dergelijke uitspraak het "hoge, het esoterische, het mystieke te" te vinden. Ze beseffen niet dat het een waarheid is, die algemeen geldend is. Die ook geldt voor de atheïst, die in geen God gelooft. Die gelooft in geen God, maar alleen maar in het materialisme en dood is dood en laat ik er nu maar van genieten. Maar het gaat om de herkenning van jezelf als een punt in het geheel en hoe je dat verder ook doet is van geen belang. Als je het maar doet.

U zult zeggen dat die Orde toch wel heel veel heeft gezegd en gedaan. En soms zegt men dat wij elkaar wel eens tegen spreken. In kleine punten, ja. In grote dingen niet. Waarom? Ook wij zijn kleine ikjes. Wanneer we doorkomen, zeker we komen uit een ander wereldje, we hebben andere mogelijkheden misschien, maar we zijn ikjes. Een ieder van ons zoekt ook zijn eigen weg, zijn eigen raakpunt met de oneindigheid te vinden. Dat betekent dat je de dingen soms anders ziet of anders uitlegt of interpreteert. Wetende, dat dit regelmatig voor kan komen, beginnen we onze bijeenkomsten, ik heb het vanavond niet gedaan, met het bekende spreukje: we zijn niet alwetend of onfeilbaar, denk zelf na. Dat hebben we zo gekozen, omdat het de mensen vrij laat om zelf te overwegen, niets zonder meer te hoeven aan te nemen en waarbij de vroomheid die men dan toch vermoedt in allerlei mystieke uitspraken, kan worden vermeden.

Wat wij zeggen is onze waarheid, maar u moet uw eigen waarheid vinden. Hem zelf maken. Denk zelf na. Doorvoel wat wij zeggen en uitstralen en vind uw eigen weg. Als u dat zegt, dan maakt men er onmiddellijk een kerkelijk gebeuren van. Dan denkt men in termen van kaarslicht en wierookgeur. Van bloemen, plechtstatigheid en nederig ondergaan van de grote gaven, die gegeven worden. Maar u moet uw eigen weg zoeken, u bent deel van de kosmos. U bent deel van God. U bent vergankelijk in uw vorm, maar onvergankelijk in uw wezen. U moet uw eigen weg vinden naar dat geheel, uw eigen openbaring, uw eigen beleving. En of u dat dan ondervindt in de kerk of buiten in de velden of door een schok die u ondergaat, doet verder niets ter zake.

Hoe je God vindt is niet belangrijk. Hoe je de werkelijkheid beleeft is niet zo belangrijk, als ze je maar voert tot de onafhankelijke en onvervangbare realiteit achter alle uiterlijkheden en vergankelijkheden verborgen. De Orde probeert altijd weer u een weg te tonen naar uzelf. Niet omdat u zo belangrijk bent, maar omdat u voor uzelve de poort bent waar u door moet gaan. Om een grotere werkelijkheid te beleven. Misschien herinnert u zich wel, dat wij een tijdlang bezig zijn geweest met het beschrijven van allerlei sferen. Sommige met landschappelijke schoonheid, andere met verbluffende architectonische beelden. Vele werelden, ze bestaan allemaal. Ze zijn ook allemaal een idee, een denkbeeld, een poging om geluk of schoonheid uit te drukken.

Wanneer in die mensen de angst leeft op de verwerping van zichzelf of van hun wereld. ik garandeer u dan leven ze in die duistere sferen waarin uiteindelijk het ego is geworden tot een glibberige made, die in een cosmische modder rondwoelt, zich beklagend over zijn lot zonder te begrijpen wie hij is. Al die dingen zijn dromen, die vanuit uzelf voortkomen. Het beeld van uw God ontstaat uit u. U schept het beeld van uw God, u schept het beeld van uw duivel. U schept uw hemelrijk, maar ook uw hel. U schept uw heelheid en uw vergankelijkheid in uzelve. Dat beginsel voert ons er dan toe te zeggen, bedenk wel dat God alom-

vattend is. Alomvattendheid kun je niet uit één enkel punt benaderen. Daarom zeggen we ook tegen zoveel mensen telkens weer voel u niet teveel gebonden hier, het moet een vrije keuze zijn. Zoekt overal, behoudt het goede. Zoekt in alle dingen, maar zoekt naar de kern van uw eigen wezen, want daar kunt u God ontmoeten. Houd je niet bezig met gisteren, met berouw, het is nutteloos. Berouw is het beklag over het verleden, dat je belemmert het heden goed te beleven en er iets van te maken.

Dank aan het Licht, zoek naar de goede dingen, lach eens een beetje. En dan roepen de mensen of dat niet lichtzinnig is? Nee. Vele lezingen zijn gewijd aan zaken als humor. Vooral aan het vermogen om te lachen om jezelf en om de wereld. Als je lacht dan kan er nog een zekere vreugde zijn. Vreugde is licht. Waar vreugde in jezelf is daar is de mogelijkheid om in vrede, licht, op te stijgen tot een hogere kracht. Wees blij, wat anderen zeggen. trek je daar maar niets van aan. Iemand bij ons heeft eens gezegd dat de paus een belangrijk man is. Dat is op elke radiozender te horen, want elke zender heeft een pauze-teken. Maar dat is niet alleen maar een woordspeling. Uitspraken van geloofsverkondigers zijn vaak de pauzetekenen waaraan de mens zich overlevert en waardoor hij het begin van de werkelijkheid verzuimt.

De paus kan een goed mens zijn, hij kan een door God verlicht priester zijn, maar hij kan nooit het geweten van de wereld zijn. Hij kan nooit het gezag zijn, die een mens zegt dat hij slechts zó tot God kan komen. Dat kan ook geen goeroe, die roept dat je alleen bij hem de vrede kunt vinden en de innerlijke verlichting. Ze roepen het vaak, maar het is niet waar. Hoe goed en verlicht ze ook zijn, ze denken steeds maar: wat voor mij goed is, moet voor iedereen goed zijn. En dat valt lang niet altijd zo prettig uit als je denkt. Stel u voor, dat u de Mexicaanse keuken heerlijk vindt met veel pepers erin en u presenteert het aan een zoetekauw! Nadat hij met veel moeite de brand geblust heeft, zal hij u waarschijnlijk vervloeken. Toch was het voor u heerlijk, maar voor die ander niet. Er zijn kruiden, die bepaalde stammen in de toendra's eten en die ze heerlijk vinden, maar een ander niet. Zij vinden het een heerlijke kruiderij, maar geef zoiets aan een bewoner van de Figi-eilanden en hij crepeert er bijna aan. Er zit een gif in, zeker, maar onder bepaalde omstandigheden werkt dat gif alleen stimulerend. Onder andere omstandigheden tast het het gestel aan.

Je kunt geen éénheidskeuken stichten op culinair gebied, je kunt het ook niet op religieus gebied. En deze overtuiging, die vele van ons op grond van eigen overtuiging en soms wat droevige beleving gevonden hebben, brengt ons ertoe om de dingen op een bepaalde manier te zeggen. We zeggen niet dat de Witte Broederschap fout is, wanneer zij direct wil ingrijpen. We zeggen alleen dat dit voor ons onjuist lijkt. In andere dingen willen we wel meewerken. Goethe heeft een keer gezegd: *der Geist der doch das Gute schafft*". Heel veel verkondigers van onfeilbare leringen, van esoterische en mystieke systemen zou je ook zo kunnen omschrijven. De weg, die je volgt, kan voor jou de juiste zijn en je vindt daarin de mogelijkheid tot geestelijk stijgen of als je rozenkruiser bent, dan is dat jouw weg. Maar als een ander weer van heel andere dingen houdt, dan moet je niet zeggen dat dat verwerpelijk is. Het kan zijn dat een man of een vrouw in de streling van zijn smaakpapillen een verrukking ontdekt die ná blijft zinderen en die dan toch het gevoel geeft van een hogere verbondenheid. Wie zal het zeggen? Wie zijn wij om te oordelen en te veroordelen. Laten we zoeken naar het goede en beseffen dat ál wat goed is en wat we gemeen kunnen hebben met andeeren, dus ook voor die anderen een aanrakingspunt kan zijn met de grote werkelijkheid. Het begin van de weg naar God.

Kunt u uitleggen, in verband met het voorafgaande, hoe Jezus het "Ik

ben de weg" bedoeld heeft?

- Het is de mens. die tot u spreekt, het is de Vader, die tot u spreekt door mij. Ziet ik ben u de weg en de waarheid. Het laatste gedeelte van de zin wordt meestal weggelaten. God is de weg, hij is overal om ons heen. De liefde van God is de weg. Wanneer Jezus zich totaal overlevert aan God, dan is dat de weg. Niet de weg, die wij om Christus moeten gaan, maar de weg, die hij ons is voorgegaan. Die wij op onze eigen wijze ook moeten gaan. Daar ligt het verschil.

+ Als u het over God hebt, bedoelt u dan de God van dit universum of van alle universa?

- God is een woord, dat we gebruiken omdat het door de mensen al veel gebruikt of misbruikt wordt. God is voor mij de scheppende Kracht, die alle universa omvat. Alle verschijnselen en leven, alle energie en kracht alle bewustzijn en mogelijkheden ertoe in zich draagt. Het is een begrip van de kabala dat door sommige Griekse filosofen als zodanig werd uitgelegd. Maar door anderen weer anders geïnterpreteerd werd.

Het zijn dingen, waarover je vanuit jezelf iets kunt zeggen. Maar als je erover spreekt, dan weet je dat de beperkingen al een verval van waarheid enzovoort geven.

+ Het is kennelijk heel belangrijk, dat wij die weg naar de totale Goddelijkheid zelf vinden. Wat is de sleutel om bij jezelf die weg te vinden?

- Er is datgene wat u gelukkig maakt. Zo gelukkig, dat u het met een ieder wilt delen. Er is datgene, wat u zo rustig maakt, dat u alles om u heen kunt verdragen. Wat is het, dat in uzelf zo'n licht is dat het als kracht uit u kan stromen? Wat zijn de kleine dingen, die u zo sterk maken, zij zijn het begin van uw weg. Denk nu niet, dat dat een lekkere smoes is. Het is volkomen waar. Elke mens weet, dat er in zijn wezen dromen zijn, die hij toch eigenlijk niet waar zal maken. Ieder weet, dat hij ook soms dingen doet, bijna spontaan en tevreden en gelukkig is. Tevreden en gelukkig zijn, zonder te denken aan morgen en dat geluk dat je dan eigenlijk met de hele wereld wilt delen, is het begin van je aanvaarding van het geheel. Omdat daar, waar geluk is, de liefde ontstaat.

+ een vraag, waarvan de spreker zegt hem alleen in een gelijkenis te kunnen verwerken. Gods bewustzijn in een persoon zou je alleen als een bepaalde kleur kunnen omschrijven. Wanneer we bij elkaar komen, dan proberen we niet de kleur van de één te vervangen door de kleur van de ander. Maar we proberen buiten ons de kleuren zó samen te voegen, dat er een beeld ontstaat van veelkleurig licht.

Je bent bezig met iets, dan ben je daarop geconcentreerd. Je leert iets, dan ben je daarop geconcentreerd of je hebt een bepaalde taak, maar soms deel je je hele persoonlijkheid met een ander waarmee je contact maakt. Niet met concentratie op één punt of een ander punt. Gewoon dit ben ik, dit ben jij, lees maar op, dat noemen wij bij elkaar komen. Taal is een communicatie middel. Ik denk, dat dit prijs geven van de eigen persoonlijkheid, want dat is het eigenlijk aan een ander, bij ons de plaats inneemt van een taal. Het is een ander iets, het is geen klank.

+ U sprak zonet van een aflezen, kunt u daar iets meer over zeggen?

- Als u iets afleest, moet u denken aan een boek. Als u wilt weten, wat er in staat, dat boek is er. U bladert en u leest. Dan is wat in het boek staat, in u. Hier is een persoonlijkheid. Die hele persoonlijkheid is daar. Naar gelang van je eigen bewustzijn kun je er een deel van pakken, neemt het in je op en het bestaat in jou. Dat is moeilijk, maar die dingen moet je allemaal met parabellen duidelijk maken, want anders gaat het eenvoudig niet.

+ Is het Christus-bewustzijn aan uw zijde ook nog levend?

- We zijn ons bewust van het bestaan van Jezus. Velen van ons hebben te eniger tijd contact met hem. We zijn ons bewust van datgene, wat in hem was en dat in zijn persoon de Christus is genoemd. En dit bewustzijn, deze aanvaarding van wat we zijn vanuit het onbekende, die ervaren we regelmatig. Daardoor ontstaat ons streven niet alleen om gelukkig te zijn, maar ook om gelukkig te maken. Dat is het hoogste, wat je met woorden kunt uitdrukken. Maar wie stelt grenzen aan de oneindigheid? Dat doet de godsdienst. Ongetijfeld en daarom bestrijden we haar in dat opzicht. Niet de religie, maar het geloof.

We bestrijden de kerk en we respecteren het geloof. Omdat het geloof een voorstelling is, die in je leeft en waaruit je kracht put en waardoor je tot het geheel kunt komen. Maar dat heeft niets te maken met àl, wat je wordt opgelegd of met lipbelijdenis of verstandelijke redeneringen. Het is een innerlijk voelen en een zekerheid, die buiten alle logica om in je leeft en waaruit je leven en zelfs kracht kunt putten. Iets kunt zijn, dat je zonder dat niet kunt zijn. Dat geloof moet je respecteren, ja meer. En dan moet je gelijktijdig al datgene wat van dat geloof een schoothondje wil maken dat aan de halsband kan worden meegesleurd door de één of ander, die denkt dat hij het voor het zeggen heeft, afkeuren. Dan moet je zeggen dat je geloof misschien een hondje is, maar laat het dan volgens de natuurlijke bestemming lopen. Ook wanneer u meent, dat u een andere voor hem uit moet kiezen.

Jezus heeft gezegd dat hij met u zal zijn tot het einde der wereld. Verder heeft hij, teruggrijpend op enkele magische tradities, gezegd: "waar drie uwer of meer in mijnen naam tesamen zijn, daar ben ik in uw midden." Dat is heel begrijpelijk. Wanneer wij ons bewustzijn van de Christus en de Goddelijke liefde, zal de liefde zich dan niet van òns bewust zijn? Wanneer wij samen komen en wij denken aan de kracht die ook in de figuur van Jezus voelbaar is, zeer veel althans, de sublieme uitdrukking van de Liefde Gods voor de schepping is. Zouden we dan niet op diezelfde wijze verenigd zijn met die kracht niet in ons weerkaatsen? Het heeft dus niets met bepaalde tradities te maken, het is een gewone regel, die overal bestaat. Als je met je tienen aan de duivel denkt, is hij in je midden. Want je scheidt een beeld, waarin juist dát aspect van de totaliteit zich manifesteert. Dat is altijd zo geweest.

Er is een man, die draagt een lamp. In plaats dat we nu zeggen dat hij de drager van het licht is, kunnen we ook zeggen dat hij het licht is. Als we dat doen, vergeten we dat hij zonder de lamp geen licht zou hebben. En zo is het met Jezus, zo is het met de Boeddha en zo is het met àl die anderen. Ze zijn in zich de dragers van iets. Een aspect van het Goddelijke. En de mensen vereenzelvigen ze. Omdat ze het verschil niet zien tussen het Licht en de drager ervan.
Einde eerste deel.

Tweede deel.

+ Nog meer dan gelukkig zijn is gelukkig maken, volgens de vorige spreker een effectieve manier om zo goed mogelijk te leven. Geldt dat ook voor het bestaan in het vlees?

- Dat zou ik wel zeggen, ja. er bestaat zelfs een bepaalde richting waarbij ze dat tot in de meest intieme details doorvoeren. Als je daarmee bezig bent om mensen gelukkig te maken, nu, dan ben je zelf gelukkig. Als je zelf gelukkig bent dan heb je in jezelf een aanvaarding van alles. Wanneer je alles aanvaardt, aanvaard je God, wanneer je God aanvaardt, aanvaardt God jou. Het is zo simpel.

+ Moet ik daar dan uit opmaken, dat mensen die diep ongelukkig zijn door ziekte of ik weet niet wat, ineffectief bezig zijn?

- Er was eens een wijze, die zichzelf voortdurend met een hamer op zijn hoofd zat te kloppen. Iemand vroeg hem waarom hij dat deed en hij zei ik ben zo gelukkig als ik ophoud. En die mentaliteit zul je aan moeten kweken. De ellende niet zien als ellende, maar denken dat er altijd wel weer even een pauze komt en wat zal ik dan blij zijn! Dan komen we verder. De ellende bij een mens is namelijk dit. Hij is ellendig, dan gaat hij erover na zitten denken hoe goed of een ander het heeft en wordt jaloeers en dan zit hij nog meer in de ellende. Daarna zegt hij tegen zichzelf, dat het nog erger gaat worden. Misschien heeft hij gelijk, misschien ook niet. Maar nu is hij zó bang voor de ellende, die er komt dat hij nóg ellendiger wordt. Waardoor hij uiteindelijk veel ellendiger wordt dan hij zou moeten zijn. Gelijktijdig begint hij zijn hele wereld te verwerpen omdat hij zegt het zo erg te hebben en waarom hebben anderen het beter. Dus als iemand in de ellende zit, moet hij toch proberen het blijmoedig te verwerken.

+ Zulke mensen ken je. Er zijn er, die verlamd zijn en toch een levensvreugde uitstralen, die verbazingwekkend is. Maar er zijn ook mensen, die lijden aan endogene depressies. dan ben je daar niet toe in staat.

- Misschien missen die de mogelijkheid. Een andere vraag is of die persoon zonder zijn eigen instelling die depressie gekregen zou hebben. Een endogene depressie wordt namelijk veroorzaakt door een afwijking der interne secreties. Interne secretie wordt sterk beïnvloed door voorstellingsvermogen, denkvermogen

onvarsta anbare vraag.

- De meeste mensen denken dat. Als je ziet, wat ze doen, is het tegenovergestelde eerder waar.

+ Waar moet je bij de uitdrukking "Al te goed is buurmans gek" de grezen trekken?

- Er staat in de bijbel, als iemand u op de rechterwang slaat, zo keer hem de linker toe. En wat dan vroeg Petrus, als hij u daar ook slaat? Het antwoord, niet in de bijbel vermeld, luidt dan tref je hem in het midden.

+ vraag om een definitie van inspiratie en intuïtie en het verschil daartussen.

- Intuïtie is het eigen aanvoelen ten aanzien van omstandigheden, waardoor men komt tot een beoordeling, die niet rationeel verantwoord is. Inspiratie is een proces, waarbij je meestal van buitenaf allerlei impulsen ontvangt, zodat je meestal komt tot een beeld dat je op grond van je eigen kennis en mogelijkheden misschien niet zo zou hebben ontworpen. Intuïtie kan vanuit de geest komen, maar het is een gevoelsproces en inspiratie is een hergroepering van het denkproces. Daarom heb ik het aldus geformuleerd.

+ vraag over het evangelie van Levie.

- Het is geen copie van verborgen geschriften. Het is een toch wel zeer persoonlijk product, dat niet alleen op zijn inhoud beoordeeld kan worden.

Nu heb ik het heel netjes en voorzichtig gezegd.

+ Er staat ook in dat Jezus in Egypte geweest zou zijn en daar inwijdingen zou hebben verricht.

- Het eerste is juist, het tweede niet. Jezus is inderdaad in zijn jeugd-jaren in Egypte geweest. Hij is er zes jaar geweest en opgevoed in Eseeense gemeenschappen in de Nijldelta. Daar heeft hij ongetwijfeld het één en ander geleerd, maar hij heeft er geen inwijdingen gedaan. Verder is hij niet in het huidige India geweest, maar tot het huidige Pakistan. Wel is hij naar Indië geweest en dat is geweest tussen zijn zestiende en vijftiengste jaar. Daar heeft hij in ieder geval contact gehad met een aantal monniken. Hij is onder meer in het klooster van het dak van de wereld geweest, dus dat klopt dan wel weer. Maar dat staat ook in andere evangeliën.

+ Er zijn toch nog veel meer evangeliën, die in het vaticaan liggen en allang geopend hadden moeten worden, maar dat is nog steeds niet gebeurd.

- O ja, onder andere die geschiedenis van kroonprins Rudolf en hoe dat precies zit. Daarnaast liggen er onder andere een aantal apocriefen, evangeliën uit de tijd van de Afrikaanse kerkvaders. Dat is dus uit de eerste driehonderd jaar van het Christendom. Maar het is toch heel begrijpelijk.

Constantijn had macht gegeven aan de monniken. De monniken hadden zich dus opgeworpen tot heersers van de kerk. Byzantium wist zijn geloof uit te breiden tot in Italië, dat is historisch. Toen ze tot de ontdekking kwamen dat al die christenen er verschillende evangeliën op na hielden, werden de belangrijkste van die monniken hysterisch en daardoor kwamen ze tot een historische vergissing. Want ze hebben toen al die evangeliën bij elkaar gelegd in een kerk en langs elk evangelie lag een dode tak. En toen de volgende dag de kerk openging toen lagen er bij vier evangeliën en vreemd genoeg ook nog verkorte versies van andere evangeliën lagen bloeiende takken. Toen zeiden ze dat er een wonder gedaan was, Het was ook een wonder al die bloeiende takken. En het was ook een wonder dat die vent zijn nek niet heeft gebroken toen hij dus vanuit het paleis zijn gang naar de crypt ging en zo naar boven toe zonder dat..... Het is duidelijk dat de evangeliën moesten worden aangepast aan de behoeften van de kerk. Evangeliën op zichzelf zijn in feite propaganda geschriften, waarin men probeerde zoveel mogelijk mee te delen en zo aantrekkelijk mogelijk aan degenen, die nog niet weten of geloven.

Ja, als ze alles vinden, al die kruizen die er zijn op de wereld, dan kunnen ze er een aardige kerk van bouwen. De monnik, die met een papagaai door de wereld stapt, tegen betaling laat kussen als een veer uit de vleugel van de aartsengel Gabriël. Maar zo was het vroeger. En een ander, die gewoon zegt honger en dorst te hebben, hij neemt wat verkoold hout bij elkaar en gaat dat als reliek aan de man brengen de kolen, waarop St. Laurentius geroosterd is.

Evangeliën zijn over het algemeen van Griekse origine. Eén evangelie is geschreven in het hebreuws, het andere in het ambreeuws, een meer volks dialect. Beide evangeliën zijn later vertaald door Grieken. Uiteindelijk is het geheel in het Latijn vertaald. Dat is de eerste officiële vertaling de itala. In elk van die vertalingen zijn bepaalde dingen geïnterpreteerd, dus je kunt nagaan wat er van die oorspronkelijke geschriften reeds toen teloor was gegaan.

vraag over de Jacobigeschriften.

- Gezien de origine, gedateerd op ongeveer vijfhonderd na Christus, zijn ze waarschijnlijk even betrouwbaar als alle andere evangeliën. Vermoedelijk meer uitgebreid. Wanneer we kijken naar de evangeliën die de Koptische kerk hanteert dan vinden we toch wel bepaalde overeenkomsten, die we in het Christendom vermissen.

+ vraag over uitspraken van Plato in verband met Mozes.

- Dat is onjuist, ja. Er is echter één ding, dat de mensen over het hoofd zien. Als er één waarheid bestaat, één alles omvattende waarheid, dan zou elke denker die op zijn eigen manier omschrijven. Maar er moet toch een zekere overeenkomst zijn, als ze wat dichterbij het doel komen.

+ vraag over Mozes.

- Mozes is gewoon de berg opgegaan en heeft daar gedaan wat hij geleerd had. U weet misschien dat hij een architectenopleiding heeft gehad. Hij heeft dus een paar tafelen gemaakt en daar de geboden in gebeiteld. Die geboden heeft hij waarschijnlijk dank zij zijn opvoeding in Egypte, kunnen vinden en overwegen. Wanneer we verder kijken naar bijvoorbeeld de wetgeving van Utoet? de wetgeving die op het ogenblik bekend is van Hanirabi? dan zien we dat daar zeer grote overeenkomsten zijn. Als we dat in aanmerking nemen, mogen we zeggen dat Mozes de geboden heeft opgesteld omdat het nodig was het volk een wet te geven, daar het te zeer tegen zichzelf verdeeld was. En daar heeft hij goed aan gedaan en die geboden zijn ook goed. Maar dat wil niet zeggen volgens mij, dat ze direct van God gekomen zijn.

+ Vindt associatie plaats in de gewone hersenen?

- Vele associaties zijn de onbewuste reacties op de bewuste waarnemingen, waardoor men overeenkomsten constateert, onverschillig of ze al dan niet bestaan. Het is eigenlijk doodeenvoudig. Een associatie is een begripsverbinding. Een begripsverbinding ontstaat door enigerlei zintuigelijke waarneming. Wanneer we nu zeggen wat een associatie is, dan volgt er uit: een associatie is een samenvloeiing van bepaalde begrippen, bepaalde, van buiten komende prikkels.

Daardoor ontstaat de associatieve gang van zaken, waarbij kennis die in het onbewuste is opgeslagen of in het bewuste, wordt gecombineerd met feiten, die op het ogenblik bestaan. Een groot gedeelte van het onderbewustzijn zetelt ook in de hersenen. Het is dus niet helemaal een geestelijk onderbewustzijn? Nee, Uw onderbewustzijn is dat deel van uw bewustzijn dat u die enorme driftbuien in uw jeugd laat vergeten, maar wel de gevolgen daarvan associatief doet herinneren elke keer als u geneigd bent om driftig te worden. Dan wordt je een hele volgzame, rustige figuur en dan is het zo'n onbewuste associatie die dat eigenlijk veroorzaakt.

+vraag of Rudolf Steiner de incarnatie van Aristoteles is.

- Ik heb de ouwe Ari wel gezien, maar hij leek helemaal niet op Steiner. Ik ben geneigd om nee te zeggen, maar ik weet het niet met enige zekerheid.

+ vraag over Saint Germain.

- Laten we vooropstellen, dat St Germain een oudere geest was. Hij heeft eerst gewerkt en geleefd in Polen en hij is een poosje in Rusland geweest. Hij heeft zich zijn titel pas toegekend toen hij in West-Duitsland zat, in die kleine Westduitse staatjes daar. Van daaruit is hij naar Parijs vertrokken. Een uitstekend hypnotiseur, een goed goochelaar, een redelijk alchimist en in ieder geval had hij kennis van bepaalde procedés, waardoor je het leven kunt verlengen.

De stoffelijke dood overwinnen? Bedoelt u dat?

Ja, je kunt hem overwinnen, maar waarom zou je het doen? Het is bij zeer velen gebeurd. Wij weten van een Zen-meester bijvoorbeeld, die tweehonderd jaar is geworden. In Japan woont er nog zo één. Er zijn goeroes geweest, die ook meer dan honderd jaren oud waren. Er zijn oude Russen, die op het ogenblik honderd zestig jaar zijn. Het is een manier van leven, niet alleen instelling, maar ook het hele procedé wat er bij hoort. Als je bijvoorbeeld weet, dat er in Azerbaidzjan een orkest-koor bestaat, dat ook nog dansen uitvoert, volksdansen, waaronder een uitstekende gotak, een zwaarddans, waarvan het jongste lid honderdtien jaar oud is. En u hoeft dat van mij niet te geloven, dat kunt u bij elke Russische legatie informeren. Het is heel bekend. Deze mensen gaan namelijk niet meer ver van huis af, maar ze zijn allemaal behoorlijk oud. Er zijn erbij waarvan men beweert dat ze ook honderd zestig of honderd zeventig jaar oud zijn. Bewijzen kun je het niet, omdat de burgerlijke stand in die tsaristische tijd nog niet zo goed werd bijgehouden.

+ vraag over het beëindigen van je leven alleen door het te willen.
 - Het is mogelijk. Wanneer het ik zich geheel concentreert op het geestelijk bestaan met een ontkenning van alle stoffelijke waarden, verdwijnt de levenskracht van het lichaam betrekkelijk snel. Het functioneren van het lichaam en het herstellervermogen van het lichaam verval al na één dag of drie tot zeven dagen en daarna ontstaat een toestand waarbij je het lichaam niet meer kunt genezen, het in een toestand van coma of bijna schijndood verkeert en uiteindelijk stoppen alle functies.
 + Iemand, die zich niet tegen de dood verzet, stapt dus makkelijker uit?
 - Ongetwijfeld. Het verzet tegen de dood is lichamelijk altijd aanwezig. Omdat de organen de neiging hebben om zo lang mogelijk te blijven functioneren. Maar als je wil daarbij komt, dan wordt alle energie, die je hebt, omgezet in een poging verder te functioneren als menselijk lichaam. Dat betekent, dat je doodstrijd zwaar wordt, de agonie duurt aanmerkelijk langer. Gelijktijdig echter word je bevangen door de angst omdat ondanks al je willen de dood onvermijdelijk is. Je zoudt het dus niet moeten toepassen op ogenblikken dat de dood onvermijdelijk is geworden, leg je er gewoon bij neer, dan ga je heel kalm en rustig. Wanneer je denkt dat je nog genezen kunt, dan concentreer je je daarop en dan kun je de genezingsprocessen aanmerkelijk bespoedigen.

+ vraag over biostase, staat van klinische dood. Voorbeeld een verkeersongeval. Na langdurige reanimatie wordt het slachtoffer toch nog gered. Je kunt dan het stervensproces meegemaakt hebben, zonder over te gaan.
 - Datis betrekkelijk eenvoudig, alleen is het geen wetenschappelijke uitleg, die ik u kan geven. Na de dood blijft de verbinding met het lichaam nog enige tijd bestaan. Dus wanneer de klinische dood is geconstateerd, is het stervensproces nog niet geheel voltrokken. Hoe lang dit duurt, ligt aan de persoon en aan de omstandigheden, maar meestal kun je zeggen drie tot vier uur. Wanneer in het lichaam geen verder verval plaats vindt, kan deze verbinding onbeperkt worden gehandhaafd zolang de entiteit zelve niet probeert ze ongedaan te maken.

+vraag over crematie in verband met deze lichaamsverbinding.
 - In het algemeen is deze tijdsduur voldoende. Op het ogenblik dat in het lichaam de eerste ontbindingsverschijnselen ontstaan, wordt de gouden draad verbroken door dit proces. Er komen bepaalde energiën vrij en zo wordt het contact ongedaan gemaakt. Wanneer dit is gebeurd dan is er verder niets aan de hand. Als je nu, laten we zeggen, tóch nog dat contact hebt en je kunt het misschien door wilskracht niet loslaten, dat zou mogelijk zijn, kunt u zich dan voorstellen werkelijk mee te willen maken hoe u als consumptie dient in een zelfbedieningszaak voor wormen? Is dan niet de gewelddadige verbinding en die gebeurt dan om-

dat je denkt even in het verbrandingsproces betrokken te zijn; de pijn-schok vormt dan als het ware de verbreking. Maar dan ben je er in ieder geval af. Tegenwoordig vriezen ze de mensen in en dat houdt de ontbinding tegen. Dat was iets wat de oude Egyptenaren al wisten en de Inca's ook. Het stamt uit een vorige cultuur, ook het mummificeren. En dan blijkt er zó veel van dat lichaam in goede staat behouden, dat een verbinding daarmee kan worden behouden. Die loopt dan via het astraal. De geest kan dan met een zekere vrijheid in haar eigen wereld zich bewegen, maar via het astraal toch voortdurend betrokken zijn bij de wereld beneden. Eén van de redenen dat ze veel beelden maken.

De bedoeling van dat mummificeren, etcetera was om een rustplaats te creëren. Ze dachten altijd ja, je gaat nu weliswaar dood en dan moet je de juiste magische woorden weten, overwinning van de slangen, overwinning van de leeuwen en bij het gerechtshof met al die rechters: de weegschaal en dan wordt je hart gewogen tegen je daden. Het zó verkeerd uit kunnen lopen. Wat zou het dan prettig zijn als je dan op aarde niet alleen een mummie had om naar terug te gaan met alle beelden van geestelijke weelde, die je hebt gekend en zo toch een astraal paleis weer in kunt richten. Zo dachten die mensen. Niet dat het helemaal klopt, maar..

+ Kun je wel los komen op die manier?

- U hebt een trui. Zolang u één draadje daarvan vasthoudt, kan de trui misschien stuk gaan, maar u blijft verbonden met de grondstof. Maar als u zegt weg met dat rot ding en u gooit ook de rafels weg, dan hebt u er geen last van

Dus als je zegt, wat moet ik met die wereld? Ik ga niet terug kijken, want anders komen ze nog voor B.T.W. of zo, dan blijf je in je geestelijke wereld. Maar dan heb je er ook geen last van.

+ vraag over reageerbuis babies.

- Ik vind het een tamelijk stomme situatie. Het is natuurlijk technisch medies een groot wonder. Wanneer de juiste moeder kan worden gevonden dan is de ontwikkeling ook verder mogelijk. Maar over het algemeen zijn deze dingen niet beziel. Omdat vóór het werkelijke delingsproces op gang is gekomen, ingevroren zijn. Het is dus eigenlijk een wegwerp-artikel. Er zijn zoveel dingen op aarde, die je gerust weg zou kunnen werpen, het mag alleen niet.

+ Nog een vraag over reageerbuisbaby.

- Als er een moeder is, die op deze manier bevrucht is en een volledig verlangen heeft naar een kind en daarmee harmonisch is, wie kam daar bezwaar tegen hebben? (een geest aantrekt die)

Er zijn andere punten waarbij ik vind dat men op aarde te ver gaat, waarschijnlijk omdat ik al een tijd dood ben, hoor. Maar ik vind een overbevolkt land en dan een fok-premie, o sorry, kinderbijslag, vind ik overdreven. En als je iets voor die kinderen wilt doen, moet je het op een andere manier doen en zo, dat het in feite een inkomensfactor wordt voor de ouders. De ouders moeten zelf de verantwoordelijkheid dragen voor datgene wat zij hebben voortgebracht.

+ vraag over draagmoeders.

- In een dergelijk geval zullen we in het algemeen te maken krijgen met een entiteit, die uit het duister of uit een minder prettige w wereld incarneert en dat zou dan later in het gedrag wel mede tot uiting kunnen komen, vrees ik. U moet niet vergeten, dat juist gedurende de draagtijd het contact met de moeder van buitengewoon groot belang is. Niet alleen dat er na de vierde maand een aantal signalen, hartklop, eenrol spelen bij de baby, er is ook een zekere telepathie tussen de baby en de moeder. Dat wil zeggen dat emoties en zelf bepaalde denkbeelden van de moeder door het embryo wordt overgenomen. Als die moeder nu alleen maar denkt: hè godzijdank over vier en halve maand ben ik van de ellende af en dan heb ik het verdiend, ja, dan moet die baby toch ook wel gekke gevoelens krijgen. Die denkt later wat kan mij het

schelen wat er gebeurt, als ik het maar heb. U ziet hoe sterk afhankelijk het is van de karakteristieke draagmoeder. Bovendien kan het ook gebeuren, dat er zo'n sterke binding ontstaat in die tijd tussen moeder en kind, dat het òn voor de draagmoeder òn voor het kind heel erg vervelend is om het kind te moeten afstaan. Wat ook weer effecten op het kind heeft.

+ vraag over een door een geprogrammeerde computer bestuurd wereld.
- Hierbij is één ding over het hoofd gezien, namelijk dat je een geest en zelfs een brein niet zonder meer binair kunt oriënteren en instrueren.

+ vraag over de voorliefde van onze politici en de computers.
- Dat is toch heel begrijpelijk. Als je weet dat je eigen verstand te kort schiet en je hebt iets, waarvan je denkt dat het onfeilbaar is? Dat is toch logisch. Het enige antwoord hierop kun je vinden in de mensen zelf. Het is namelijk zo dat wanneer mensen op deze wijze geprogrammeerd en georiënteerd worden, er steeds feller verzet komt. Dit verzet zal geen halt maken voor datgene wat werkelijk de hele maatschappij zal vernietigen. Met andere woorden, als je daartoe overgaat, begin je aan de zelfvernietiging van de mens. De conclusie ligt, dacht ik voor de hand. Als je dit doet, krijg je niet wat men denkt een perfect geregelde en georiënteerde wereld. Je krijgt een wereld waarin het eigenmenselijk zijn weer in conflict komt met alle..... naar buiten toe en uiteindelijk een vernietiging niet alleen de computerstand en de technocratie van de gehele wereld daar onvermijdelijk het gevolg van zal zijn.

+ vraag over de betrokkenheid van de andere zijde.

- Waarom zouden we? Kom maar aan onze kant, dan zult u zien dat er nog genoeg planeten over zijn, waar ze op nieuw kunnen beginnen.

+vraag over een planeet Arta, met een zwart gat erachter.

- Er is geen zwart gat achter de maan, er kan dus ook geen planeet in zijn, wat er dus is, is een wensbeeld dat in een magische spiegel is verschenen.

+ Herinneringen worden zowel in de hersenen als in het onderbewuste opgeslagen. Zijn die herinneringen identiek?

- Voor een deel wel. Je zou het ook zo kunnen zeggen. Er zijn bepaalde waarnemingen, die dus ook in de hersens worden opgeslagen, maar zodanig zwak zijn dat ze niet voor directe herinneringen te wekken zijn, tenzij een aantal daarmee vergelijkbare impulsen gelijktijdig gewekt is. Dan gaat dus de onbewuste factor meespreken en een zeker dias? vormt in interpretatie van het geheel. Het is namelijk niet zo, dat één cel maar één gedachte kan bevatten. Één cel kan wel honderdduizend gedachten bevatten. Namelijk op elk punt waarbij een doorlaatbaarheid naar een aangelegen cel mogelijk is en als zodanig een contactuitwisseling van geringe energie ook nog kan plaats vinden welke dan weer een gedachtenspoor tot stand brengt en uiteindelijk resulteert in een concrete gedachte, welke is opgebouwd uit soms tienduizend kleine bouwsteentjes.

+ Bestaat er ook niet zo iets als een cosmisch geheugen, waarin impulsen van gedachten vastgelegd worden?

+ Er bestaat een geestelijk geheugen, dat grotendeels emotioneel is, waardoor het veel minder verbaal is dan het menselijk geheugen. Er bestaat daarnaast een gemeenschappelijk bovenbewustzijn van de mensheid, waarin zeer grote gedeelten van de historie van de nu-levende mensheid is opgenomen en daar bedoel ik dus niet de nu levende mensen, maar de geslachten van de mensheid. Vaak zijn er nog sporen van vroegere tijden aanwezig, maar die zijn meestal niet sterk genoeg. Er ligt overigens in het gemeenschappelijk bewustzijn ook een waarschijnlijkheid vast zodat toekomstige gebeurtenissen daaruit eveneens met honderd

procent zekerheid kunnen worden afgelezen. Dan heb je nog te maken met een cosmische waarheid, die alles wat mogelijk is, omvat en waaruit op grond van de mogelijkheid alle analogieën kunnen worden afgevoerd, zelfs naar een enkele persoon of naar een planeet of naar een zon. Wat ik u heb gezegd, is de reden geweest dat men is gaan spreken over een Achaïsch tijdperk.

+ Zou Rudolf Steiner daaruit geput hebben bij zijn leer?

- Het was een mysticus, dus het is heel waarschijnlijk, maar ik kan het niet met zekerheid zeggen.

+ vraag over de juistheid van iemands opvatting over Rudolf Steiner?

- Uspreekt hier voor uzelf. U doet dit vanuit uw eigen standpunt op dit moment misschien terecht. Maar u ontkent dat in de leringen van Steiner bepaalde niet-logische elementen bestaan, die geestelijk wel degelijk zin van bestaan hebben, wel degelijk dus een werkelijkheid weergeven. Een werkelijkheid, die niet wetenschappelijk interpreteerbaar is en dáár ligt de moeilijkheid. Hij doet alsof het wetenschappelijk is en dat is het niet. Het is mystiek. De man was, zeker aan het einde van zijn leven een beetje arrogant. Per slot van rekening, hoeveel mensen beginnen al niet arrogant?

+ vraag over de conditie van de ozonlaag, slecht en daardoor gevaarlijk?

- Nog niet. Als u nog vijfen zeventig jaar doorgaat op dezelfde manier als nu, dan wordt het langzaam tijd om u zorgen te gaan maken, dat dan een groter deel van de straling niet wordt afgeremd. Dat zou dan betekenen dat in de mens bepaalde mutaties plaats moeten vinden omdat ze er anders aan ten onder gaan. Probeer die ozonlaag zo weinig mogelijk te beschadigen. Probeer de mensen duidelijk te maken, dat een reis naar de maan helemaal niet nodig is, de politici brengen de hele wereld er wel naar toe. Probeer de mensen verder duidelijk te maken dat althans op dit ogenblik, zij niet beschikken over de juiste technische middelen waarmee een verantwoord interplanetair verkeer mogelijk zou zijn. Wanneer de mensheid eerst hun eigen wereld beter leert kennen en beter weet hoe het welzijn van hun eigen planeet te verzorgen, ze als vanzelf tot de ontdekking zullen komen onder anderen van de magnetische wetten en mogelijkheden, welke het hun mogelijk zullen maken om dan de aarde te verlaten zonder bepaalde stralings- en ionisatiewaarschuwingen te beschadigen.

+ vraag over het geheugen in verband met dementie. Hoe te voorkomen?

- Eerder doodgaan. Dementie is gewoon een slijtageproces. Het kan, in enkele gevallen een ziekteproces zijn. Maar over het algemeen is dementie een proces, dat ontstaat wanneer de eigen reactiemogelijkheid kleiner wordt. Het hangt meestal samen met het onvermogen om waarnemingen visueel en auditatief direct te releren aan de inharente kennis. Dan krijgen we dus een in het ik besloten hoeveelheid kennis welke dan voert tot een steeds sterker leven van bepaalde denkbeelden. Dit impliceert dan weer dat de werking van de kleine hersenen en ook van de brug tussen de hersenhelften aanmerkelijk verzwakt. Als het een spier was zou je het een soort atonie kunnen noemen. Deze verzwakking brengt dan een lichamelijke beperking, onvermogen tot directe reacties, terugkeer tot zeer eenzijdige beslommeringen, waaruit men soms misschien voor een kort ogenblik ontwaakt en dat is dan juist de ellende, daar kun je betrekkelijk weinig tegen doen, tenzij je geestelijk gezond bent.

Dementie is over het algemeen, nu hoop ik dat ik niemand kwets, een verschijnsel dat ontstaat als er een te grote discrepantie bestaat tussen de wereld, waarin je leeft en je visie van een juiste wereld.

Het is dus een voortdurend verzet tegen al het andere, waardoor je steeds meer opgesloten raakt in jezelf. Waarbij je gelijktijdig je eigen reactievermogen op de wereld verzwakt en waaruit dan alle verder omschreven factoren voortkomen.

+ met andere woorden, als je je bij al deze toestanden neerlegt dan maak je meer kans?

- Dat hebt u heel goed gezegd. Wanneer je zeggen kunt dat de wereld vol waanzin zit, maar jij hebt je eigen waanzin, dan kom je verder.

+ vraag over de Steravond, waarvan destijds de juiste tijd opgegeven is: en wat je dan doen moet.

- U kunt zich op die tijd afstemmen. Als u dan denkt gewoon aan licht en zeg maar vrede op aarde, dan kunt u die verbondenheid zeer waarschijnlijk ook nog aanvoelen en bepaalde krachten op een gegeven ogenblik ook voelen werken. Het is dus mogelijk. Dit heeft te maken met groepen, waarin bijeenkomsten, vergelijkbaar met die van de Orde, niet zo genoemd, worden gelegd met de Witte Broederschap, contacten zoals wij die met de Witte Broederschap plachten te leggen.

De geest legt die contacten met groepen zoals deze. Daardoor ontstaat een uitstraling. Als je op die uitstraling afgestemd bent, word je er deel van en zo gaat het verder.

+ vraag over een bepaalde filosofie.

- De filosofie mag ik u niet zeggen. De filosofie van de wereldleraar was: de wereld is, zoals zij is. Het is een dwaas, die gaat lopen, als hij de trein kan nemen en sneller zijn bestemming kan bereiken. Dat is dus heel kort en daar zit van alles bij wat betreft geestelijke verbredingen. De meester, die daarna is geweest is, hield zich voornamelijk bezig met mystieke beschouwingen en in deze mystieke beschouwingen leerde hij de mens om voortdurend te leven als deel van het geheel. Voortdurend in zijn gehele leven proberen om de kracht, waaruit het geheel voortkomt, uit te beelden. Daar komt het heel kort op neer, maar er zit veel meer aan vast natuurlijk. Daar heb ik geen tijd voor.

+ Wanneer vermindert de fanaticiteit van de wereld?

- Wanneer u het hebt over het fanatisme van de mensen, dat zal ongetwijfeld sterven, als van de laatste twee mensen de één de ander begraaft.

Ik zou willen zeggen, laten we gaan sluiten. Drie woordjes. Discriminatie, vrede, licht.

In het innerlijk licht vrede vinden zonder discriminatie.

Discriminatie roept menige natie
 Omdat men hen niet wil laten bestaan,
 terwijl ze uiteindelijk zijn gasten van anderen
 en anderen hun wil zouden laten ondergaan.
 Discriminatie, welke natie, welk land
 heeft dat woord niet vergeefs vaak gebruikt.
 En hoe vaak wordt de mens in zijn innerlijk zoeken
 naar 't leven en licht in die schijn steeds gefnuikt.
 Men voelt zich beledigt, men voelt zich verworpen,
 men voelt zich deel van een minderheid.
 Terwijl men als mens met de mensen moet leven
 terwijl men in het licht naar verlichting moet streven
 terwijl men in vrede tesamen moet zijn.

Maar discriminatie...dat woord maakt zo klein de kans op
 het licht in jezelf te verbinden,
 de kans om in vrede met anderen te gaan
 tot de werkelijke zin van het zijn van het leven
 tot het waarheid maken van het werkelijk bestaan.
 Daarom wordt te veel van die dingen geschreven
 van onrecht, dat ouder natuurlijk zich wreekt.

Maar waar is de mens die over werkelijke vrede,
 over licht en gezamenlijk leven nog spreekt?
 Waar is de mens, die niet in gebeden.
 maar elke dag opnieuw zegt mensen, ik ben een mens.
 een mens die naast jullie in 't leven hier staat.
 Die vrede wil vinden, die het licht wil beleven.
 Zoek in zich, in die stille kracht.
 Zoek in zichzelf alles te geven
 waardoor aan anderen vrede en licht wordt gebracht.
 Dan roept er geen natie meer discriminatie!
 Als mensen met mensen tezamen gaan,
 dan zijn het mensen, die vrede zich vinden
 en in zich het licht dat nu is ontstaan.

- - -

Denkt u erover na, misschien kunt u vrede brengen, steek uw licht
 een keer op. Ik dank u voor uw aandacht.
